

det vil jeg gerne minde om —, at da man i Samlingen 1899—1900 sammen med mange andre Jernbanespørgsmaal havde Spørgsmaalet om Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus under Overvejelse, var der ifølge den Betænkning, som blev afgivet af det paagældende Udvalg den 24. Marts 1910, fuldstændig Enighed om, at den bedste Plads for en selvstændig Godsbanegaard i Aarhus var Mølleengen. Det fremgaar af Betænkningen, at enkelte har haft nogle Betæneligheder, eller, som det hedder, der er nogle, som har ytret Bekymring for, at Beskaffenheden af den nærmest Aaen liggende Del af den Grund ikke skulde være tilfredsstillende. Men selve Pladsen altsaa, dette at anlægge Godsbanegaarden i Mølleengen, synes man efter Betænkningen at have været fuldstændig enig om den Gang. Og det var jo ingenlunde Folk, der var ukyndige i Jernbaneforhold, hverken i teknisk Henseende eller i andre Henseender, som sad i det Udvalg. Der sad for Resten ogsaa i dette Udvalg afdøde Etatsraad Hammerich, saa han har paa det Tidspunkt anset Mølleengen for det bedste Sted til Anlæg af en Godsbanegaard; der sad endvidere afdøde Etatsraad N. Andersen, som jo ogsaa blev anset for at være en meget kyndig Mand, ogsaa rent teknisk; og jeg har vel ogsaa Lov til i denne Forbindelse at nævne det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det tidligere Medlem for Esbjerg, Kommandør Bluhme o. s. v. Folk, der har beskæftiget sig meget med Jernbaneforhold, og som altsaa paa det Tidspunkt var enige om, at Mølleengen var den Plads, der for Aarhus saavel lokalt som ogsaa trafikalt set maatte siges at være bedst egnet til Anlæg af en særlig Godsbanegaard. Jeg glæder mig derfor, som sagt, over, at man er naaet dertil, at man faar slaaet fast, at Godsbanegaarden i Aarhus skal anlægges i Mølleengen.

Jeg tror, det er fuldkommen forsvarligt, og at det er det mest tilfredsstillende, men ved Siden af, at det altsaa slaas fast, slaas endnu en Ting fast — man kan godt sige, at det for saa vidt er mere negativt, det slaas fast —, nemlig at Personbanegaarden ikke skal ligge i Mølleengen, og det har jeg paa ingen mulig Maade noget imod. Det siges ikke direkte, men det siges indirekte derved, at Godsbanegaarden i Mølleengen lægges saaledes, at der ikke bliver Plads til senere at opføre en Personbanegaard. Naar jeg i sin Tid her paa Rigsdagen forelagde et Forslag,

hvorefter der i Mølleengen blev Plads til senere, hvis man vilde, at opføre en Personbanegaard, var det ingenlunde — og det lagde jeg heller ikke Skjul paa —, fordi jeg selv ønskede, at den skulde ud i Mølleengen, men efter de Fordringer, der den Gang stilledes til et Godsbaneanlæg, kunde der blive Plads til senere at anlægge en Personbanegaard, hvorfor der for mig ingen Grund var til just at anbringe Godsbanegaarden saaledes, at det vilde være umuligt senere, hvis man maatte ønske det, at gaa til Opførelse af en Personbanegaard i Mølleengen. Naar Arealet efter de Fordringer, man den Gang stillede, var mere end tilstrækkeligt til Opførelse af en Godsbanegaard, var det rimeligt, at jeg af Hensyn til de forskellige Ønsker, der kunde være, ansaa det for rigtigt at reservere en Plads, hvor der kunde opføres en Personbanegaard, hvis man skulde ønske det. Jeg har ingen Sinde haft noget som helst Ønske om, at man skulde bygge en Personbanegaard i Mølleengen, og jeg kan derfor kun være tilfreds med, at der nu synes at blive nogenlunde Enighed om at slaa fast, at der ikke skal tages Sigte paa Anlægget af en Personbanegaard i Mølleengen. Jeg tror nemlig, at Personbanegaarden, hvor den ligger, ligger saa godt for Aarhus By, at det nok kan forsvares at ofre noget paa at beholde den der, selv om Bekostningen som Helhed derved vil blive større, end om man i sin Tid havde bestemt sig til at anlægge en stor Personbanegaard paa det Sted — saa kunde man nemlig være sluppet meget billigere derfra. Jeg tror, det kan forsvares nu at ofre de mange Penge paa at skaffe Plads ved Ryesgades Station til den fornødne Udvidelse af Personbanegaarden. En af de Svagheder, som efter min Mening hæftede ved den Hammerichske Plan, var, at den gik ud fra, var bygget paa, at der skulde være en Hovedpersonstation, hvor nu Østbanestationen er, altsaa der, hvor Hammerich lægger Godsbanegaarden, medens der ved Ryesgade skulde bibeholdes en Slags lokal Bystation. Det kunde man fra Rigsdagens og Statsbanernes Side godt være gaaet ud fra og have opført de dertil svarende Bygninger, Perroner o. s. v., men man kunde ikke tvinge Publikum i Aarhus eller det rejsende Publikum i Almindelighed til at betragte Banegaarden ved Østbanestationen som værende den egentlige Aarhus Station. Efter som Bebyggelsesforholdene har udviklet sig og fremtidig vil udvikle sig i Aarhus, kan